

ଓঁ শ্রী গণেশায় নমঃ

প্রাচীন ভারতীয় বৈদিক সাহিত্য

Vedic Literature of Ancient India

ଉপনিষদ

(ଉপনিষত্)

Upanishad / Upanisat

১০৮ উপনিষদ (ভাগ – ৩)

108 Upanishad (Vol – 3)

সংপাদন - শ্রী প্রকাশ প্রধান

Editor – Prakash Pradhan

ভাষা - সংস্কৃত-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଉপদেষ্টা

পশ্চিত শ্রী সন্তোষ কুমার মিশ্র

সংপাদক, হিন্দু মহাম্বৰা, ওଡ଼ିଶা শাখা

ବେଦ ଉପନିଷଦ

ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ 'ବେଦ ଯୁଗ'ର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଉପନିଷଦ 'ଷଦ' ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଅଛି, ଷଦ ଅର୍ଥାତ 'ବସିବା', ଏଥିରେ ପୂର୍ବରେ 'ଉପ' ଓ 'ନି' କୁ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ 'ଉପ' ର ଅର୍ଥ ପାଖରେ , 'ନି' ର ଅର୍ଥ ସମ୍ମୁଖୀ ଭାବରେ, ତେଣୁ ଉପ-ନି-ଷଦ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ସମ୍ମୁଖୀ ଭାବରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସିବା, ଅର୍ଥାତ ସମ୍ମୁଖୀ ସମର୍ପଣ ସହିତ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ବେଦର ଶେଷ ଭାଗ ଅଧ୍ୟନ କରିବା । ଉପନିଷଦକୁ ବେଦର ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତ୍ରୀର ବା ଅଂଶ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଯେହେତୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ବେଦର ଅନ୍ତ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ 'ବେଦାଙ୍ଗ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଅଧିକାଂଶ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ 'ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା' ଓ 'ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହାକୁ ଅନେକ ଗବେଷକ ବା ପଣ୍ଡିତ ବା ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଅନେକ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ଯଥା - 'ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହାକୁ 'ଆତ୍ମ ଓ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' କହିଛନ୍ତି, 'ମାତ୍ର ମୁଲ୍ଲେର' ଓ 'ପାଉଳ ଦେଉସାନ୍' ଏହାକୁ 'ଗୁପ୍ତ ଶିକ୍ଷା', ଓ 'ପାତ୍ରିକ ଓଲିରେଲେ' 'ଲୁକ୍କାୟିତ ଅର୍ଥ', ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ଶିକ୍ଷା ଓ ଗୁରୁଭକ୍ତି ଠିକ ରହୁଥିଲା, ସେଇମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଉପନିଷଦ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କୁ "ଗୁପ୍ତ ବିଦ୍ୟା" କୁହାଯାଏ ।

ଇତିହାସକାର ଓ ଗବେଷକ ମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବେଦରେ ସମ୍ମଦାୟ ୧୦୮ ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହିସବୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦ ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ବିଭକ୍ତିକରଣର ପଦ୍ଧତି ଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ । ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦର ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି । (ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚେତୁଲରେ ଏହାର ସଂକଷିତ କରଣ ପାଇ ପାରିବେ)

ଏସବୁ ଉପନିଷଦ ଭିତରୁ ଦଶୋପନିଷଦ, ଅର୍ଥାତ ୧୦ ଉପନିଷଦକୁ 'ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ' ଭାବରେ ମାନନ୍ତି, ଏଥିରେ, ପରେ ଆଉ ନାହିଁ ଉପନିଷଦ ଯୋଗ କରାଯାଇ ଏହାକୁ ୧୩ ଉପନିଷଦ କରିଦିଆଗଲା । ତେଣୁ ୧୩ ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - (ଦଶୋପନିଷଦ) - ଇଶ, କେନ, କଠ, ପ୍ରଶ୍ନ, ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡକ, ତେତିରୀୟ, ଐତରୀୟ, ଛାଯୋଗ୍ୟ ଓ ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, (ଅତିରିକ୍ତ) - କୌଣ୍ସିତକି, ଶୈତାଶୁଦ୍ଧର ଓ ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ।

ବେଦ - ଉପନିଷଦ ସଂଗଠନ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧ୍ୟାସ	ଶାଙ୍କ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଉତ୍ତର କ୍ଷେତ୍ର	୧୦	ଶୌରେଯ, କୌଷୀତକି	ଆମ୍ବରୋଧ, ମୁଦ୍ରଳ	ନିର୍ବାଣ	ତ୍ରିପୁରା, ସୌଭାଗ୍ୟଲକ୍ଷ୍ୟ, ବହୁତ,	-	ଅକ୍ଷମାଳିକା	ନାଦବିଦ୍ୟ
ଉତ୍ତର ପାତାଙ୍ଗ	୧୧	ଛାନୋଗ୍ୟ, କେନ	ବକ୍ରପୁରୀ, ମହା, ସାବିତ୍ରୀ,	ଆରୁଶୋଯ, ମୌତ୍ରେଯ, ସଂନ୍ୟାସ, କୁଣ୍ଡିକା		ବାସୁଦେବ, ଅବ୍ୟକ୍ତ	ବୃଦ୍ଧାକ୍ଷରାବାଲ, ଜବାଲି	ୟୋଗବୃତ୍ତାମଣି, ଦର୍ଶନ
ଉତ୍ତରପଞ୍ଚକ୍ଷେତ୍ର	୩୭	କୀର୍ତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ଵେତାଶ୍ଵତର, ମୌତ୍ରାୟଣୀୟ,	ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ଶ୍ଵତ୍ର, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି	ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଂଶୁତି	ସର୍ବପୁରୀ ରହସ୍ୟ	ନାରାୟଣ, କଳି ସତ୍ତରଣ	କୌବଳ୍ୟ, କାଳାଶ ବୃଦ୍ଧ, ଦକ୍ଷିଣାମୁତ୍ତ, ବୃଦ୍ଧହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ	ଅମୃତବିଦ୍ୱୁ ତେଜୋବିଦ୍ୱୁ, ଅମୃତନାଦ, ଶୁରିକା, ଧାନବିଦ୍ୟ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ୟୋଗତତ୍ତ୍ଵ, ୟୋଗଶିଖା, ୟୋଗକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ
ଉତ୍ତରପଞ୍ଚକ୍ଷେତ୍ର	୧୮	ଜିଶ, ବୃଦ୍ଧଦାରଣ୍ୟକ	ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଳୟ, ପୌଙ୍ଗଳ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ, ମୁକ୍ତିକା	ଜାବାଲ, ଭିଷ୍ମକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ୟାଜ୍ଞବଳ୍ୟ, ଶାର୍ଦ୍ଦ- ୟାୟନୀୟ,		ତାରସାର	-	ଅଦ-ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧାର	ଶାକ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଅତ୍ରି ଆତ୍ମପତ୍ର	୩୭	ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡଳ୍ୟ, ପ୍ରକ୍ଷା,	ଆୟା, ସୂର୍ଯ୍ୟ, ପ୍ରାଣୀହୋତ୍ର	ଆଶ୍ରମ, ନାରଦପରିବ୍ରାଜକ, ପରମହଂସ, ପରମହଂସ ପରିବ୍ରଜକ, ପରଂବ୍ରଜୀ	ସୀତା, ଦେବୀ, ତ୍ରିପୁରାତାପିନୀ, ଭାବନ	ମୃଦ୍ଦିଂହ ତାପନୀୟ, ମହାନାରାଯଣ, ରାମ ରହସ୍ୟ, ରାମ	ଅଥର୍ବଵିରସ, ଅଥର୍ବଶିଖା, ବୃହତ୍ତାବାଲ, ଶରତ, ଭର୍ତ୍ତାବାଲ, ଗଣପତ୍ୟର୍ଥ ଶୀର୍ଷ	ଶାନ୍ତିଲ୍ୟ, ପଶୁପତିବ୍ରଜ, ମହାବାକ୍ୟ
ଅତ୍ରି ଆତ୍ମପତ୍ର	୧୦୮	୧୩	୨୧	୧୯	୮	୧୪	୧୩	୨୦

ସ୍ତୋତ୍ର ପାଠକ,

ବିଭିନ୍ନ ସ୍ମୃତିରୁ ଉପଲବ୍ଧ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତର ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ଭୁଲ୍ କିମ୍ବା ଢୁଟିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଏହା କେବଳ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ଅଟେ । ଏହି ଉପନିଷଦ ସଂସ୍କରଣରେ ୧୯୪୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ "ଇଶାଦି ବିଂଶୋଉରଶତୋପନିଷଦଃ" ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ ସାବଧାନ, ଓ ଯତ୍ନର ସହିତ ଓଡ଼ିଆରେ ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଭୁଲ୍ ବା ଢୁଟି ରହିଥାଇପାରେ, ଯଦି କିଛି ଢୁଟି ରହିଯାଇଥାଏ, ତାହା ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଆଶାକରୁଛି, ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷା ଜ୍ଞାନଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ, ତଥା ଭବିଷ୍ୟତ ପିତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତ ଓ ପରମରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୧୦.୦୯.୨୦୨୨

ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

ସଂସାରଫଳ, ପକ୍ଷାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପତା, ଓଡ଼ିଶା

ସନ୍ଧ୍ୟା ପାଠ ଉପଦିଷ୍ଟି

(Sannyasa Upanishad)

ଓঁ শ্রী গণেশায় নমঃ

ଆরুকিণি উপনিষদ

(Arunikopanisat / Arunika Upanishad)

ষংপাদন - শ্রী প্রকাশ প্রধান

Editor – Prakash Pradhan

ভাষা - ষংস্কৃত-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

গুরুত্বপূর্ণ অন্তর্ভুক্ত অংশ
গুরুত্বপূর্ণ অংশ

শ্রী শেষদেব দাশ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଣିକରଣ

ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ପୋଡାମାରି ଗଡ଼, ସାନଖେମୁଣ୍ଡ,

ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା

sesanirbhaya@gmail.com

ଆରୁଣ୍ୟକୋପନିଷତ୍ / ଆରୁଣ୍ୟକ ଉପନିଷଦ / ଆରୁଣ୍ୟସ୍ମୃତି ଉପନିଷଦ

।। ଅଧ ଆରୁଣିକୋପନିଷତ୍ ।।

ଆରୁଣ୍ୟକାଣ୍ଡେୟାପନିଷତ୍-ଖ୍ୟାତସଂନ୍ୟାସିନୋମଲାୟ ।
ଯୁତ୍-ପ୍ରବୋଧାଦ୍ୟାନ୍ତି ମୁକ୍ତିଂ ତତ୍ତ୍ଵାମବ୍ଦତ୍ୱ ମେ ଗତିଃ ॥

ଓঁ আপ্যায়ন্ত্ৰ মমাঙ্গানি বাক্প্রাণশুষ্ঠুৎ শ্ৰোতমথো বলমিদ্বিযুগি চ ।
 পৰ্বাণি পৰ্বৎ ত্ৰদ্বোপনিষদং মাহৎ ত্ৰদ্বু নিৱাকুৰ্য্যাৎ মা মা ত্ৰদ্বু
 নিৱাকৰোদনিৱাকৰণমস্তু নিৱাকৰণং মেষ্টু তদাত্তনি নিৱতে যু উপনিষদ্বু
 ধৰ্মাস্তু ময়ি পন্ত তে ময়ি পন্ত ॥
 ওঁ শান্তিৎ শান্তিৎ শান্তিৎ ॥

ଓঁ আরুশিৎ প্রজাপতের্লোকং জগাম । তং গত্তোবাচ ।
 কেন ভগবন্ত-কর্মাণ্যশেষতো বিস্মৃজান1তি ।
 তং হোবাচ প্রজাপতিস্তুব পুত্রান্ত্বাত্মনুষ্ঠাদ1ল্লিখাৎ যুক্তোপবীতং চ যুগং চ স্মৃতং চ
 স্মাধ্যাযং চ ভূর্লোকভূবর্লোকস্বৰ্লোকমহর্লোকজনলোকতপোলোকস্মত্যলোকং
 চাতলপাতালবিতলস্বতলরসাতলতলাতলমহাতলব্রহ্মাণ্ডং চ বিসর্জযেড়কষ্টমাছাদনং
 চেব কৌপ1নং চ পরিগৃহেত্ব । শেষং বিস্মৃজেদিতি ॥ ১ ॥

ଗୃହଷ୍ଟୋ ବ୍ରଦ୍ଧଚାରୀ ବାନପ୍ରଷ୍ଟୋ ବା ଲୌକିକାଗ୍ନୀଦରାଗ୍ରୀ ସମାରୋପଯେତ୍ ।
ଗାୟତ୍ରୀ ତ ସ୍ଵବାଚାଗ୍ରୀ ସମାରୋପଯେତୁପବୀତ ଭୂମାବଷ୍ଟୁ ବା ବିସ୍ତୁଜେତ୍ ।
କୁଟୀରୋ ବ୍ରଦ୍ଧଚାରୀ କୁଟୁମ୍ବ ବିସ୍ତୁଜେତ୍ । ପାତ୍ର ବିସ୍ତୁଜେତ୍ ।
ପବିତ୍ର ବିସ୍ତୁଜେତ୍ । ଦଶାଂଶୁ ଲୌକିକାଗ୍ନୀଶୁ ବିସ୍ତୁଜେଦିତି ହୋବାତ ।
ଆତ ଉର୍ଧ୍ଵମମନ୍ତ୍ରବଦାତରେତ୍ । ଉର୍ଧ୍ଵଗମନ ବିସ୍ତୁଜେତ୍ ।

ତ୍ରୁପ୍ତଧ୍ୟାଦୌ ସ୍ଥାନମାଚରେତ୍ । ସଂଧିଂ ସମାଧାବାତ୍ମନ୍ୟାଚରେତ୍ ।
ସର୍ବେଷୁ ବେଦେଷ୍ଵାରଣ୍ୟକମାରତ୍ୟେଦୁପନିଷଦମାରତ୍ୟେଦୁପନିଷଦମାରତ୍ୟେଦିତି ॥ ୨ ॥

ଖଲୁହଂ ବ୍ରହ୍ମ ସ୍ମୃତଂ ସ୍ମୂତନାସ୍ମୃତଂ ବ୍ରହ୍ମ ସ୍ମୃତମହମେବ ବିଦ୍ୱାଂସ୍ତ୍ରବୃତ୍ସ୍ମୃତଂ ତ୍ୟଜେଦ୍ୱିଦ୍ୱାନ୍ୟ
ଏବଂ ବେଦ ସଂନ୍ୟସ୍ତଂ ମୟ୍ୟ ସଂନ୍ୟସ୍ତଂ ମୟ୍ୟ ସଂନ୍ୟସ୍ତଂ ମୟେତି ତ୍ରୀଃ କୃତ୍ୱାଂଭୟଂ
ସର୍ବଭୂତେଭୋୟା ମତ୍ୟଃ ସର୍ବଂ ପ୍ରବର୍ତ୍ତତେ ।
ସଖା ମା ଗୋପାଯ୍ୟେଜଃ ସଖାଯ୍ୟେଃସୀନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବଜ୍ରୋଽସି ବାର୍ତ୍ତଙ୍ଗଃ ଶର୍ମ ମେ ଭବ
ୟୁଗ୍ୟଂ ତନ୍ମିବାରଯେତି ।
ଅନେନ ମନ୍ତ୍ରେଣ କୃତଂ ବୈଶବଂ ଦଶ୍ଟଂ କୌପୀନଂ
ପରିଗ୍ରହେଦୌଷଧବଦଶନମାଚରେଦୌଷଧବଦଶନମାଚରେତ୍ ।
ବ୍ରହ୍ମର୍ଯ୍ୟମହିଂସା ଚାପରିଗ୍ରହଂ ଚ ସତ୍ୟଂ ଚ ଯୁଦ୍ଧେନ ହେ ରକ୍ଷତୋଣ ହେ ରକ୍ଷତୋଣ ହେ
ରକ୍ଷତ ଇତି ॥ ୩ ॥

ଅଥାତଃ ପରମହଂସପରିବ୍ରାଜକାନାମାସନଶୟନାଦିକଂ ଭୂମୌ
ବ୍ରହ୍ମଚାରିଣାଂ ମୃଗ୍ରାହ୍ରଂ ବାଳାବୁପାତ୍ରଂ ଦାରୁପାତ୍ରଂ ବା
କାମକ୍ରୋଧହର୍ଷରୋଷଲୋଭମୋହଦମୃଦର୍ପାସ୍ଵୟମମତ୍ତାହଂକାରାଦୀନପି ତ୍ୟଜେତ୍ ।
ବର୍ଷାସ୍ଵ ଧୂବଣୀଲୋକ୍ଷେଣୀ ମାସାନେକାକୀ ଯୁତିଷ୍ଠରେତ୍ ଦ୍ୱାବେବ ବା ଚରେଦ୍ଧାବେବ ବା
ଚରେଦିତି ॥ ୪ ॥

ଖଲୁ ବେଦାର୍ଥଂ ଯ୍ୟୋ ବିଦ୍ୱାନ୍-ସ୍ନୋପନୟନାଦୂର୍ଧ୍ଵମେତାନି ପ୍ରାଗ୍ରା ତ୍ୟଜେତ୍ ।
ପିତରଂ ପୁତ୍ରମର୍ଯ୍ୟପବୀତଂ କର୍ମ କଳତ୍ରଂ ଚାନ୍ୟଦପୀତ ଯୁତଯ୍ୟୋ
ଭିକ୍ଷାର୍ଥଂ ଗ୍ରାମଂ ପ୍ରବିଶନ୍ତି ପାଣିପାତ୍ରମୁଦରପାତ୍ରଂ ବା ।
ଓଁ ହି ଓଁ ହି ଓଁ ହୀତ୍ୟେତଦୁପନିଷଦଂ ବିନ୍ୟସେତ୍ ॥

ଖଲ୍ୟେତଦୁପନିଷଦଂ ବିଦ୍ୱାନ୍ୟ ଏବଂ ବେଦ ପାଲାଶଂ ବୈଲ୍ୟୋଦୁମୁରଂ
ଦଶୁମଜିନଂ ମେଖଲାଂ ଯୁଜ୍ଞୋପବୀତଂ ଚ ତ୍ୟକ୍ତା ଶୁରୋ ଯୁ ଏବଂ ବେଦ ।

ତଦ୍ବିଷ୍ଟୋଃ ପରମଂ ପଦଂ ସଦା ପଶ୍ୟନ୍ତି ସୂରୟଃ ।
ଦିବୀବ ଚକ୍ଷୁରାତତମ୍ ।
ତଦ୍ବିପ୍ରାସୋ ବିପନ୍ୟବୋ ଜାଗୃବାଂସଃ ସମିନ୍ନତେ ।
ବିଷ୍ଣୋର୍ଯ୍ୟପୂରମଂ ପଦମିତି ।
ଏବଂ ନିର୍ବାଣାନୁଶାସନଂ ବେଦାନୁଶାସନଂ ବେଦାନୁଶାସନମିତି ॥ ୫ ॥

ଓଁ ଆପ୍ୟାୟନ୍ତ ମମାଙ୍ଗାନି ବାକ୍‌ପ୍ରାଣଶ୍ଵରଃ ଶ୍ରୋତମଥୋ ବଲମିନ୍ଦ୍ରିୟାଣି ଚ ।
ସର୍ଵାଣି ସର୍ବଂ ବ୍ରହ୍ମାପନିଷଦଂ ମାତ୍ରଂ ବ୍ରହ୍ମ ନିରାକୁର୍ଯ୍ୟଂ ମା ମା ବ୍ରହ୍ମ
ନିରାକରୋଦନିରାକରଣମୟ୍ୟନିରାକରଣଂ ମେୟ୍ୟ ତଦାତ୍ମନି ନିରତେ ଯୁ ଉପନିଷଦ୍ୱ
ଧର୍ମାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ସନ୍ତ ତେ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତ ॥
ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

॥ ଇତି ସାମଦେଦୀୟାରୁଣିକୋପନିଷଦ୍ସ୍ମାପ୍ତା ॥

